

TRASMOLEN

Op de trasmolen vermaalde men steen en schelpen. Vooral Dordrecht was bekend om de trasbewerking. Uitsluitend trasmolens zijn er, naar mijn beste weten in Rotterdam niet geweest.

89. *De Jonge Nicolaas*. Was behalve als trasmolen ook als pelmolen in gebruik. Werd in 1836 afgebroken.

Stond in Overschie aan de noordzijde van de Rotterdamse Schie.

VEEVOEDERMOLEN

90. *De Hoop*. Gebouwd 1853. Was een met riet gedekte bovenkruier op houten onderbouw. Ging op 25 september 1932 als Gemeente-eigendom in vlammen op. Diverse herbouwplannen liepen op niets uit.

Stond aan de Langekade ten westen van de Kralingse Plas.

VERFMOLENS

Allereerst, in een verfmolen wordt geen verf gemaakt. Men vermaakt er hout, verfhout wel te verstaan. Het aftreksel van dat hout gaat naar de ververijen om er linnen-, katoenen- en wollen stoffen mee te kleuren. Een zeer bekende houtsoort was het zog. Braziliëhout. Het is bijzonder hard en komt voor in drie hoofdkleuren, rood, blauw en geel. Behalve verfhout kennen we ook zeephout, een houtsoort uit Zuid-Amerika en de Antillen. Het werd fijn gemalen of -gewreven gebruikt als wasmiddel.

Aanvankelijk moest het zeer harde hout met de hand tot spaanders worden gehakt. Onder de kantstenen van de molen werden die spaanders daarna tot poeder vermalen. Later kreeg men de beschikking over de zog. kapperij. Dat was een sterke houten kuip, voorzien van een tandring. Een door de wentelas in beweging gebrachte palstok deed de kuip langzaam en regelmatig horizontaal draaien. De hakmessen in de stampers hakten de spaanders fijn. Weer later werd het grove werk eveneens door middel van de molen verricht. Op de snijbanken sneed een met vele messen bezette schijf de grote blokken hout tot dunne spaanders.

De Duinjager, thans de Kat te Zaandam is de enig bewaarde verfmolen in ons land.

91. *De Struisvogel*. In 1827 wordt naast de buitenplaats Struisvogel de gelijknamige molen genoemd. Eerder heette het buiten Struisenburg. In 1896 verkoopt men het herenhuis en Erve de Struisenburg.